

ності застосування у внутрішніх морях швидкісних ракетних катерів та стелс-корветів в умовах сучасної війни.

Література:

1. Стратегія воєнної безпеки України: Указ від 25.03.2021 2021. № 121. С. 1 URL: <https://www.president.gov.ua/documents/1212021-37661> (дата звернення: 20.11.2025).

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-645-4-3>

**UKRAINE'S MARITIME SECURITY STRATEGY:
BEFORE THE PROBLEM IS STATED**

**СТРАТЕГІЯ МОРСЬКОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ:
ДО ПОСТАНОВКИ ПРОБЛЕМИ**

Kononenko

Tetiana Volodymyrivna

*Doctor of Sciences in Philosophy,
Professor,
Professor of the Department of State
and Legal Disciplines of the Institute
of Law and Security
Odesa State University
of Internal Affairs
Odesa, Ukraine*

Кононенко

Тетяна Володимирівна

*доктор філософських наук,
професор,
професор кафедри державно-
правових дисциплін Інституту права
та безпеки
Одеський державний університет
внутрішніх справ
м. Одеса, Україна*

Морська безпека – одна з ключових складових національної безпеки України. Морський компонент є критичним для розвитку національної та світової економіки, торгівлі, експорту промислової й аграрної продукції. Особливого значення він набуває з початком російської воєнної агресії, окупацією Криму, що обумовлює мілітаризацію Чорного моря, мінну небезпеку, блокаду морських шляхів, атаки на портову інфраструктуру, незаконний видобуток ресурсів і контрабанду.

Під стратегією морської безпеки розуміють комплексну систему, яка охоплює політичні, економічні, дипломатичні, військові, правові та технологічні аспекти. Її головною метою виступає забезпечення безпеки та відкритості моря, зміцнення ролі у Чорноморському регіоні, гарантування національної безпеки в умовах сучасних викликів. Пріоритетами морської безпеки України є: захист прав, свобод і законних інтересів громадян України; відсіч збройній агресії Російської Феде-

рації з морських напрямків із подальшим виведенням (витісненням) збройних сил і озброєнь держави-агресора за межі України; відновлення державного суверенітету, територіальної цілісності та політичної незалежності України у міжнародно визнаних кордонах; відновлення та забезпечення всеосяжного миру; перетворення України на потужну морську та річкову державу; забезпечення в українських морських просторах режимів судноплавства, визначених міжнародним правом; здійснення стратегічного курсу України на набуття повноправного членства в Європейському Союзі, Організації Північноатлантичного договору; перетворення Чорного й Азовського морів на відкриті та безпечні для міжнародної торгівлі і вільного судноплавства моря [1].

Сьогодні Україна активно розвиває морський складник оборони. Акцент робиться на модернізації військово-морських сил, ракетних комплексах, виготовленні та використанні безпілотних надводних і підводних апаратів. Вибудовується система постійного моніторингу та раннього попередження. Важливим елементом морської стратегії є міжнародне співробітництво, поглиблення партнерства з країнами НАТО та державами Чорноморського регіону. Окремим напрямом залишається розвиток цивільної морської інфраструктури, а саме: модернізація портів, зміцнення логістичних маршрутів, кіберзахист, впровадження цифрових систем управління, що має не лише оборонне, а й економічне значення. Сучасні технології залучаються до кораблебудівної, суднобудівної та судноремонтної галузей. Також важливою ланкою є нарощування професійного кадрового потенціалу, модернізація системи освіти щодо підготовки фахівців для морського сектору, приведення стандартів освіти відповідно до оборонних і безпекових потреб держави [1].

Отже, стратегія морської безпеки України спрямовується на відновлення та зміцнення морського потенціалу, забезпечення свободи та безпеки судноплавства, захист національних інтересів у Чорному й Азовському морях. Вона підкреслює важливість розвитку військово-морських сил, нарощування спроможностей морської охорони, інтеграції України у систему колективної морської безпеки.

Література:

1. Стратегія морської безпеки України : указ Президента України від 17 липня 2024 року № 468/2024. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/468/2024#Text>